

Dosarul nr. 2ra-942/23
2-22143728-01-2ra-05072023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: M. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: A. Pahopol, A. Malîi, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

03 aprilie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexei Dimitrov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 30 septembrie 2022, Alexei Dimitrov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, compensarea prejudiciului moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, cererea de chemare în judecată este depusă în legătură cu încălcarea de Inspectoratul de Poliție Botanica din cadrul Direcției de Poliție mun. Chișinău a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care s-a remis în adresa autorității materialul REI-II cu nr.17593 din 21 septembrie 2018 pentru efectuarea examinării informației telefonice/plângerii din 21 septembrie 2018, în conformitate cu prevederile art. 374, 440 din Codul contravențional.

A menționat că, la 21 septembrie 2018 a efectuat apel telefonic la serviciul unic de urgență 112 în legătură cu tulburarea liniștii publice de către "CAPITOLES PARK" S.R.L., fapt manifestat prin difuzarea muzicii la nivel sporit după ora 22:00, informația respectivă a fost înregistrată în registrul R-2 al IP Botanica sub nr. 17593 din 21 septembrie 2018. Iar, în ziua următoare, la 22 septembrie 2018 a depus și plângere, în formă scrisă, înregistrată în R-2 sub nr. 17613, în care, printre altele, a solicitat citarea

sa, ridicarea probelor video ce confirmă acțiunile deplânse.

La 30 septembrie 2018, agentul constator din cadrul IP Botanica, Alexandru Lisnic a întocmit actul „încheiere pe rezultatul examinării materialului REI II nr. 17593 din 21 septembrie 2018”, cu propunerea de încetat precăutarea cazului, materialul de remis în rebut.

În acest context, a menționat că nefiind de acord cu legalitatea și temeinicia actului, la 08 octombrie 2018 a depus o contestație în ordinea art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, iar prin hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis contestația și s-a constatat examinarea superficială a plângerii cu încălcarea vădită a drepturilor procesuale ale petiționarului, or agentul constator nu a citat semnatarul plângerii, nu l-a audiat pe acesta, dar nici martorii și nici făptuitorul, deci nu a decis în modul prevăzut de Codul Contravențional.

A susținut că, din conținutul hotărârii rezultă că s-a apreciat derizorie motivarea colaboratorului de poliție privind lipsa elementelor constitutive ale contravenției, nefiind clar care anume element lipsește și de ce fapta descrisă nu constituie contravenție.

A remarcat că, agentul constator în calitate de reprezentant al organului de drept, are obligația de a investiga toate circumstanțele invocate în cadrul unei plângeri și a stopa abuzurile de drept din partea terțelor persoane, lucruri pe care nu le-a realizat în cadrul examinării materialului REI-II nr. 17593, hotărârea a devenit irevocabilă la 22 iulie 2019 și a fost expediată spre executare la 13 august 2019 de Judecătoria Chișinău, fiind recepționată de IP Botanica la 17 august 2019.

A invocat că, la 31 decembrie 2019, agentul constator din cadrul IP Botanica, Țarus Tudor a întocmit actul „încheiere privind reexaminarea materialului REI-II cu nr. 17593 din 21 septembrie 2018 conform hotărârii din 04 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, în privința cet. Alexei Dimitrov, înregistrat în REI-II cu nr. 16307 din 19 iunie 2020”, cu propunerea încetat precăutarea cazului, materialul de anexat la dosarul din arhivă, actul respectiv i-a fost expediat la 1 aprilie 2022, urmare a depunerii unei cereri separate în care și-a manifestat interesul față de rezultatul executării hotărârii judecătorești, deși conform art. 447 alin. (8) din Codul contravențional, în termen de cel mult 3 zile de la data emiterii deciziei copiile de pe aceasta se remit părților care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale și la cerere, celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar, astfel nu a fost informat cu privire la rezultatul executării actului judecătoresc.

A evidențiat că, până la emiterea actului „încheiere privind reexaminarea materialului REI-II cu nr. 17593 din 21 septembrie 2018” agentul constator, contrar obligațiilor legale prescrise de Codul contravențional, nu a ridicat probele, nu a identificat martorii și nu a audiat făptuitorul, la fel nu a audiat nici petiționarul. În așa fel indicațiile instanței de fond au rămas neexecutate.

Drept urmare, a relevat că nefiind de acord cu rezultatul reexaminării, întrucât repetat nu au fost întreprinse măsurile necesare, iar actul de dispoziție nu a respectat condițiile de formă ale unei decizii, a depus contestație în ordinea art. 448 alin. (1) din Codul contravențional împotriva încheierii din 31 decembrie 2019, iar prin hotărârea din 05 iulie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis contestația și s-a constatat că decizia luată de agentul constator nu a fost demonstrată prin probe concludente și suficiente, limitându-se doar la probele anexate anterior la materialele

cauzei contravenționale, care nu pot fi luate de instanță ca probă ce ar putea fi pusă la baza unei hotărâri judecătorești.

Suplimentar a indicat că, instanța a mai constatat că cadrul normativ denotă clar dreptul agentului constator de a se expune prin decizie asupra sancționării sau încetării procesului contravențional. În aceste condiții agentul constator nu era în drept să emită încheierea din 31 decembrie 2019, prin care a transmis materialul acumulat pe faptul plângerii înaintate de Alexei Dimitrov, în arhiva IP Botanica. Instanța a mai adăugat că agentul constator, neexaminând alte probe ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil al petiționarului, a cărui plângere nu a fost examinată obiectiv și multiaspectual, în consecință creându-se impresia că nu a fost „auzit” ca atare. Instanța a reținut că prin neasigurarea unei investigații eficiente și complete pe caz, petentului i se va încălca dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CtEDO, ceea ce constituie, în același timp, viciu fundamental ce afectează încheierea din 31 decembrie 2019, emisă de inspector principal Tudor Taruș.

A mai susținut că, prin hotărârea din 05 iulie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost constatat faptul că hotărârea 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a rămas neexecutată, or dacă agentul constator ar ține cont de indicațiile din hotărârea inițială, decizia emisă ar fi menținută ca legală și temeinică, însă acest lucru nu s-a întâmplat. A specificat, că până în prezent IP Botanica nu a emis actul procesual corespunzător (decizia asupra cauzei contravenționale), iar emiterea încheierii din 31 decembrie 2019 nu a fost echivalentă cu realizarea obligației încredințate.

A mai invocat că, dreptul la executarea actelor judecătorești în termen rezonabil reprezintă un drept de o importanță majoră, care se regăsește atât în cadrul legal intern, cât și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Acest drept reprezintă o garanție pentru justițiabilii care au obținut anumite beneficii printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, în așa mod încât procedurile judiciare să aibă o anumită finalitate și să nu rămână fără efecte, ceea ce ar duce la scăderea eficienței actului de înfăptuire a justiției. Încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârilor judecătorești are impact atât la nivel individual, cât și la nivel global, afectând nu doar persoana care a fost privată de beneficiile unei hotărâri judecătorești, ci și întreg sistemul justiției. Prevederile art.6 din Convenția Europeană, precum și jurisprudența Curții Europene stabilesc că executarea hotărârilor judecătorești constituie parte integrantă a actului de justiție și dacă, din anumite motive, amânarea procedurii de executare face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, atunci devine absolut inutilă însăși decizia instanței. Neexecutarea hotărârii judecătorești atrage și încălcarea principiului accesului liber la justiție, statuat de art. 20 din Constituție, fiind de relevat că, dacă amânarea procedurii de executare face imposibilă executarea, adică finalizarea actului de justiție, atunci și accesul la justiție este limitat.

Prin urmare, a evidențiat că, cazul ce urma a fi investigat de organul constator, a avut loc la 21 septembrie 2018, iar, hotărârea instanței din 04 iulie 2019 prin care se instituia obligația de a reexamina incidentul a fost ignorată, or, la data de 31 decembrie 2019, a fost emis un nou refuz al organului constator, dovedit a fi ilegal.

A considerat că, în acest fel, hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani deși a produs efect juridic, nu a putut fi valorificată, nefiind executată până în prezent. Aceste împrejurări au determinat o evidentă insatisfacție și frustrare,

stări nefaste provocate și de neputința de a obține realizarea drepturilor chiar și în prezența a unui act judecătoresc favorabil.

Drept urmare, celor relatate reclamantul a evaluat cuantumul prejudiciului moral înaintat la suma de 10 000 de lei, pe care o consideră justă, rațională și neexcesivă, întemeiată în corespundere cu prevederile din Recomandarea nr. 6 privind satisfacția echitabilă, care prevede că potrivit jurisprudenței CEDO, instanțele judecătorești din țara noastră la constatarea violării drepturilor și libertăților fundamentale, și anume art.6 CEDO ar putea să acorde suma de 1000-7000 de euro, echivalentul în lei moldovenești. Or, suma de 10 000 de lei, fiind echivalentul a mai puțin de 500 de euro, este sub plafonul minim în acest sistem de referință și nu poate fi considerată ca fiind de natură să producă îmbogățirea nejustificată a reclamantului.

Totodată, ținând cont că prezentul litigiu prevede necesitatea participării în ședințele de judecată care se vor desfășura atât în instanța de fond cât și cea de apel, fapt ce presupune suportarea unor cheltuieli de transport, nefiind excluse și deplasări în vederea efectuării actelor de procedură (ridicarea referinței, a raportului motivate, depunerea unor note, studierea dosarului etc.) a înaintat și pretenția cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată, în acest sens a indicat asupra sumei de 594 de lei, fiind costul procurării abonamentului pentru transport public pentru lunile octombrie - decembrie 2022, așteptarea legitimă fiind ca cazul dat să fie examinat în 3 luni.

Astfel, prin cerere reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, încasarea din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 594 de lei.

Prin hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Alexei Dimitrov. S-a constatat încălcarea dreptului lui Alexei Dimitrov la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (dosar 5r-301/18), s-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Alexei Dimitrov suma de 3 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, suma de 12,92 lei cu titlu de cheltuieli de transport, iar în total suma de 3012,92 de lei. În rest, cererea s-a respins ca nefondată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-301/18, prin care s-a dispus admiterea contestației împotriva încheierii din 30 septembrie 2018 privind încetarea precăutării materialului înregistrat în REI-II cu nr. 17593 din 21 septembrie 2018, anulată încheierea din 30 septembrie 2018 și remis materialul contravențional pentru efectuarea examinării informației telefonice/ adresării lui Alexei Dimitrov la serviciul 112 din 21 septembrie 2018, nu a fost executată de către Inspectoratul de Poliție Botanica mun. Chișinău fiind invocat că este legală decizia agentului constator Alexandru Lisnic, iar reclamațiile petiționarului nu sunt relevante. Astfel, hotărârea din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, nr. 5r-301/18, a rămas neexecutată.

A mai reținut că, pârâtul nu a probat în speță dacă hotărârile judecătorești au fost executate de organul de poliție, ceea ce nu rezultă din argumentele pârâtului expuse

în referință, nici din Raportul anexat.

Totodată, referitor la cuantumul prejudiciului moral revendicat de către reclamant la caz în mărime de 10 000 de lei, instanța a remarcat că, este o sumă nejustificată, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor de ordin moral suportate de reclamant, deoarece această sumă vine în contradicție cu principiul compensării echitabile care reprezintă o justă despăgubire și nu constituie venituri nejustificate pentru persoana lezată și nici sume excesive pentru autorul daunei.

Prin urmare, pentru a nu știrbi din principiul satisfacției echitabile a despăgubirilor acordate și a nu devia de la scopul legal privind folosul material cuvenit, instanța a considerat că prejudiciul moral în mărime de 3 000 lei, reprezintă în speță o satisfacție echitabilă pentru reclamant.

Cu referire la pretenția privind compensarea cheltuielilor de în suma de 594 de lei pentru procurarea abonamentului la transport public pe o perioadă de 3 luni și anume octombrie- decembrie 2022, instanța de judecată a considerat necesar de a admite parțial pretenția privind compensarea cheltuielilor pentru transport. Or, suma de 594 de lei a fost achitată de reclamant pentru abonamentul la transportul public și urmează a fi utilizat pe parcursul a 3 luni: octombrie- decembrie 2022 (92 zile), respectiv câte 6,45 lei, pe zi.

Astfel, având în vedere că reclamantul la examinarea cauzei în instanța de fond s-a prezentat de două ori (la înregistrarea acțiunii și la unica ședință, la care s-a examinat cauza), iar la pronunțarea hotărârii nu s-a prezentat, urmează a fi încasată de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Alexei Dimitrov suma de 12,92 lei cu titlul de cheltuieli de transport.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 14 decembrie 2022, Ministerul Justiției al RM a declarat apel nemotivat, iar la 13 mai 2023 a depus motivare apelului împotriva hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintată de către Alexei Dimitrov.

Prin decizia din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Ministerul Justiției al RM și s-a menținut hotărârea din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale ale participanților la proces.

În contextul pretențiilor înaintate în acțiune, instanța de apel a notat că instanța de fond corect a conchis asupra temeiniciei pretenției din acțiune privind constatarea încălcării termenului rezonabil de executare a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 4 iulie 2019 prin care s-a dispus admiterea contestației împotriva încheierii din 30 septembrie 2018 privind încetarea precăutării materialului înregistrat în REI-II cu nr. 17593 din 21 septembrie 2018, s-a anulat încheierea din 30 septembrie 2018 și s-a remis materialul contravențional pentru efectuarea examinării informației telefonice / adresării lui Dimitrov Alexei la serviciul 112 din 21 septembrie 2018.

Or, într-adevăr, la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar confirma că hotărârea judecătorească indicată supra ar fi executată de organul de poliție (agentul

constatator), fiind pronunțată la contestația reclamantului împotriva actelor emise de organul de poliție în legătură cu plângerea reclamantului, având în vedere că reieșind din prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, rezultă că sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești revine pârâtului, la caz Ministerului Justiției.

Totodată, instanța de apel a reținut că nici din raportul prezentat în instanța de apel, pârâtul/apelant nu a probat că hotărârea judecătorească a fost executată de organul de poliție.

Pe cale de consecință, instanța de apel a remarcat că instanța de fond corect a reținut că este întemeiată pretenția din acțiune privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral, urmare încălcării termenului rezonabil de executare a hotărârii din 04 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care s-au anulat actele emise de organul de poliție (agentul constatator), cu remiterea materialului pentru control suplimentar.

La fel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a acordat o apreciere corectă circumstanțelor speței în raport cu criteriile stabilite la art. 2 alin. (6) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 la aprecierea mărimii reparației prejudiciului cauzat, dispunând în mod temeinic încasarea prejudiciului moral în mărime de 3 000 de lei, sumă ce reprezintă o satisfacție echitabilă pentru reclamant. Or. unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Prin urmare, instanța de apel a respins afirmațiile apelantului Ministerul Justiției al RM cu privire la faptul că instanța de fond neîntemeiat a dispus încasarea din contul bugetului de stat a acestui prejudiciu, or, la caz s-a stabilit cu certitudine întrunirea condițiilor de reparare a prejudiciului prin prisma Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, iar simpla constatare a încălcării dreptului nu va răspunde criteriului echității.

Cu titlu secundar, instanța de apel a constatat că, argumentele invocate în cererea de apel, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate în instanța de fond, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de fond prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de apel, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de fond prin prisma circumstanțelor importante ale cauzei.

La 26 iunie 2023, Ministerul Justiției al RM, a declarat recurs împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 12 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii depuse de Alexei Dimitrov (f.d.174/177).

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță cât și instanța de apel, suplimentar invocându-se că instanțele judecătorești ierarhic inferioare au interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material, precum și că nu au luat în considerație circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii pe care le consideră constate și nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 martie 2023.

Totodată, potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc nr.5729 (f.d. 171), la 12 iunie 2023, Curtea de Apel Chișinău a expediat părților, prin intermediul oficiului poștal, copia deciziei integrale din 14 martie 2023, însă, date privind recepționarea acesteia lipsesc la dosar.

Astfel, recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM la 26 iunie 2023, împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 05 iulie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatului Alexei Dimitrov, copia recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM, împotriva deciziei din 14 martie 2023 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.183).

Până la examinarea recursului, intimatul Alexei Dimitrov nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință la recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Recursul declarat de către Ministerul Justiției al RM, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ministerul Justiției al RM, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter neevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme

de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi